

The Development of English Learning Achievement by Using Skill Enhancement Exercises on the Topic “Our Food” for Grade 3 Students

Kanita Uttho^{1*} and Oranuch Limtasiri²

¹ *Master of Education (Innovative Curriculum and Learning Management), Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand*

² *Curriculum and Instruction Department, Faculty of Education, Ramkhamhaeng University, Thailand*

* *Corresponding author. E-mail: kanitau61@gmail.com*

ABSTRACT

This study aimed to (1) develop and determine the efficiency of the “Our Food” skill enhancement exercises according to the criteria of 80/80 (E1/E2), (2) compare the students' English learning achievements before and after using the skill enhancement exercises on the topic “Our Food,” and (3) assess the students' satisfaction with the skill enhancement exercises. The sample consisted of 17 Grade 3 students from Banborku School who were enrolled in the 1/2025 academic year. They were selected through simple random sampling. The instruments for data collection included (1) the “Our Food” skill enhancement exercises, (2) lesson plans, (3) a learning achievement test, and (4) a student satisfaction questionnaire. The data were analyzed using mean, standard deviation, percentage, and t-test. The results of the study indicated that: (1) the “Our Food” skill enhancement exercises demonstrated an efficiency (E1/E2) of 81.43/81.00, which exceeded the established 80/80 criterion; (2) students' post-intervention learning achievements were significantly higher than their pre-intervention achievements at the .05 level; and (3) the students' satisfaction with the skill enhancement exercises was at the highest level.

Keywords: Skill Enhancement Exercises, English Learning Achievement, Satisfaction

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คณิตา อุทโร^{1*} และ อรุณ ลิ้มศิริ²

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชานวัตกรรมการศึกษาระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

² ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ประเทศไทย

* Corresponding author. E-mail: kanitau61@gmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food และ 3) ประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 17 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ณ โรงเรียนบ้านบ่อคู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ 1) แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 2) แผนการจัดการเรียนรู้ 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4) แบบประเมินความพึงพอใจ โดยข้อมูลที่ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ประกอบด้วย ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ และการทดสอบค่า t-test ผลการศึกษาพบว่า 1) ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปรากฏผลประสิทธิภาพที่ระดับ 81.43/81.00 (E1/E2) ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แบบฝึกเสริมทักษะ, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ, ความพึงพอใจ

© 2026 JSSP: Journal of Social Science Panyapat

บทนำ

ในโลกยุคปัจจุบัน ภาษาอังกฤษเปรียบเสมือนกุญแจสำคัญในการเชื่อมต่อกับคนทั่วโลก ซึ่งไม่เพียงแต่เป็นสื่อกลางในการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังเป็นปัจจัยพื้นฐานสำหรับการสืบค้นองค์ความรู้ การพัฒนาวิชาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งยังทำหน้าที่เป็นสื่อกลางเชื่อมโยงความเข้าใจในวัฒนธรรมและบริบทของประชาคมโลก การเรียนรู้ภาษา จึงช่วยให้ผู้เรียนตระหนักถึงความหลากหลายทางสังคม ยอมรับความแตกต่างในด้านวิถีชีวิต เศรษฐกิจ และการเมือง ซึ่งส่งเสริมความเข้าใจตนเองและผู้อื่น ก่อให้เกิดเจตคติที่ดีและทักษะการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ นำไปสู่การเปิดโลกทัศน์และเข้าถึงองค์ความรู้ได้อย่างไร้พรมแดน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ในยุคโลกาภิวัตน์ที่การเชื่อมต่อไร้พรมแดนเป็นไปอย่างรวดเร็ว “ภาษาอังกฤษ” ได้กลายเป็นทักษะจำเป็นพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิต ไม่ใช่เพียงแค่เครื่องมือสื่อสารสากลเท่านั้น แต่ยังเป็นกุญแจสำคัญในการเปิดรับโอกาสใหม่ ๆ ทั้งด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ และการเข้าถึงแหล่งข้อมูลความรู้ทั่วโลก การมีความรู้ทางภาษาจึงช่วยให้บุคคลสามารถเข้าใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมและปรับตัวเข้ากับพลวัตของสังคมโลกได้อย่างเท่าทัน จากความสำคัญดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการจึงได้กำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นหนึ่งในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลักตามหลักสูตรแกนกลาง

การศึกษา ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยมีเป้าหมายสำคัญเพื่อมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพและสามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

ข้อมูลจากรายงานสรุปผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ประจำปีการศึกษา 2567 ของโรงเรียนบ้านบ่อคู บ่งชี้ว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนสอบอยู่ที่ร้อยละ 78.00 ซึ่งตัวเลขดังกล่าวยังไม่ถึงเกณฑ์เป้าหมายร้อยละ 80 ตามที่สถานศึกษากำหนดไว้ อีกทั้งเมื่อพิจารณาผลการทดสอบระดับชาติ (O-Net) ในปีเดียวกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า แม้คะแนนเฉลี่ยรวมจะสูงกว่าระดับประเทศ แต่ในสาระมาตรฐาน ต 2.1 กลับมีคะแนนต่ำกว่าเกณฑ์คะแนนเฉลี่ยระหว่างประเทศ (โรงเรียนบ้านบ่อคู, 2567)

การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ คือ การเสริมสร้างรากฐานทางภาษาให้มั่นคง โดยเฉพาะการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ ซึ่งสอดคล้องกับกฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike, อ้างถึงใน ทิศนา แฉมมณี, 2559) ที่กล่าวว่า การเกิดทักษะที่ยั่งยืนนั้น ผู้เรียนต้องมีความเข้าใจอย่างถ่องแท้และได้รับการฝึกฝนอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ (Law of Exercise) ควบคู่ไปกับการได้รับผลลัพธ์ที่น่าพึงพอใจ (Law of Effect) ซึ่งจะช่วยกระตุ้นให้การเรียนรู้ประสบความสำเร็จและยั่งยืน ด้วยหลักการนี้ แบบฝึกเสริมทักษะจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สำคัญที่ถูกนำมาใช้เพื่อส่งเสริมศักยภาพผู้เรียน โดยเน้นการออกแบบกิจกรรมให้มีความน่าสนใจและหลากหลาย เพื่อกระตุ้นแรงจูงใจของผู้เรียน ซึ่งแนวคิดนี้ได้รับการสนับสนุนจากผลการศึกษาของ บุตรศิริพันธ์ จิวพานิชย์ (2567) ที่พบว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ (E1/E2) สูงกว่าเกณฑ์ที่ 81.58/82.00 นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นฤมล แก้วสอน (2561) และ รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร (2561) ที่ต่างพบข้อสรุปไปในทิศทางเดียวกันว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถทางภาษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ

จากปัญหาดังกล่าวและมิงงานวิจัยที่ได้นำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษมาพัฒนาทักษะของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนได้พัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ พร้อมทั้งส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาอังกฤษสูงขึ้น ผู้วิจัยจึงนำแนวคิดข้างต้นมาจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เพื่อยกระดับการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุด โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน สามารถต่อยอดประสบการณ์และสร้างองค์ความรู้ทางภาษาได้ด้วยตนเอง แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษจึงเป็นสื่อการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ เป็นประสบการณ์ตรงของผู้เรียน ช่วยให้สามารถเรียนรู้และจดจำได้ดี ดังนั้น ผู้วิจัยจึงพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษในหน่วยการเรียนรู้ "Our Food" ซึ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่มีเนื้อหาสอดคล้องกับตัวชี้วัดในบทเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อีกทั้งเพื่อส่งเสริมทักษะการอ่าน การเขียน และนำความรู้ที่ได้จากการทำแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษไปใช้ในบริบทชีวิตประจำวัน ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและเกิดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น ตลอดจนสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมและยั่งยืน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food
3. เพื่อประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยผู้วิจัยเลือกใช้รูปแบบการทดลองกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (One Group Pretest-Posttest Design) โดยมีการดำเนินวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากร และกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 ของกลุ่มเครือข่ายท่าหลวงสัมพันธ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 13 โรงเรียน รวมทั้งหมด 250 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2568 โรงเรียนบ้านบ่อคู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาลพบุรี เขต 2 จำนวน 17 คน โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Sample Random Sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 เล่ม ได้แก่

- เล่มที่ 1 My Favorite Food
- เล่มที่ 2 Lunch Time Fun!
- เล่มที่ 3 Thai Fruits & Vegetables
- เล่มที่ 4 Hungry and Thirsty!
- เล่มที่ 5 My Birthday Lunch

ดำเนินการออกแบบกิจกรรมและสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และประเมินความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) พบว่า ความเหมาะสมของแบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ใน ระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.74$, S.D. = 0.40) โดยผู้วิจัยพิจารณาการแปลผลจากค่าเฉลี่ยตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert Scale) ซึ่งจำแนกเกณฑ์การประเมินออกเป็น 5 ระดับ ตามช่วงคะแนนเฉลี่ย ได้แก่ ระดับมากที่สุด (4.51-5.00) ระดับมาก (3.51-4.50) ระดับปานกลาง (2.51-3.50) ระดับน้อย (1.51-2.50) และระดับน้อยที่สุด (1.00-1.50) ตามลำดับ

2.2 แผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 5 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวม 10 ชั่วโมง ได้แก่

- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง My Favorite Food	จำนวน 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Lunch Time Fun!	จำนวน 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Thai Fruits	จำนวน 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Vegetables	จำนวน 2 ชั่วโมง
- แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง Hungry and Thirsty!	จำนวน 2 ชั่วโมง

ดำเนินการออกแบบและสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เนื้อหาสาระสำคัญ และจุดประสงค์การเรียนรู้ที่กำหนด และประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ทำการตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งใช้เกณฑ์การประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ตามแนวคิดของ ลิเคิร์ต (Likert) และกำหนดเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ยออกเป็น 5 ระดับ ดังนี้ ค่าเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความเหมาะสมมากที่สุด ค่าเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความเหมาะสมมาก ค่าเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความเหมาะสมปานกลาง ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อย และค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความเหมาะสมน้อยที่สุด ผลการประเมิน พบว่า ความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.60$, S.D. = 0.50)

2.3 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีวิธีดำเนินการ ดังนี้

- สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อทำการพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) พบว่า สอดคล้องทั้งหมด 30 ข้อ มีค่าความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

- ดำเนินการวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (p) รวมถึงค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Our Food โดยทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านบ่อคู อำเภอนาทอง จังหวัดลพบุรี จำนวน 14 คน พบว่า มีข้อสอบที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ และไม่ผ่านเกณฑ์จำนวน 10 ข้อ โดยผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายอยู่ในระดับปานกลาง ($p = 0.43 - 0.71$) เพื่อรักษาคุณภาพความเที่ยงตรงของเครื่องมือ โดยไม่ยอมรับข้อคำถามในระดับที่ยากหรือง่ายจนเกินไป และกำหนดค่าอำนาจจำแนก ($r = 0.56$ ขึ้นไป) ให้มีความสามารถในการจำแนกความแตกต่างระหว่างกลุ่มผู้เรียนที่มีระดับสมรรถนะต่างกันได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพสูงสุด

- วิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรื่อง Our Food ที่ผ่านเกณฑ์จำนวน 20 ข้อ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบทดสอบมีความเชื่อมั่นอยู่ที่ระดับ 0.91 หมายความว่า ข้อสอบฉบับนี้มีค่าความเชื่อมั่นสูง

2.4 แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ

- สร้างแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food จำนวน 10 ข้อ และนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food โดยใช้เกณฑ์การตัดสินค่า IOC พบว่า สอดคล้องทั้ง 10 ข้อ มีค่าความสอดคล้องของ 1.00 ทุกรายการประเมิน

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

3.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food สูงกว่าก่อนเรียน

3.3 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food ในระดับมาก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Our Food ก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก

4.2 ผู้วิจัยดำเนินการจัดการเรียนรู้ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและแผนจัดการเรียนรู้ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

4.3 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food จำนวน 10 ข้อ

4.4 นักเรียนกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Our Food หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ จำนวน 20 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบฉบับเดียวกันกับแบบทดสอบก่อนเรียนในหัวข้อ 4.2

4.5 รวบรวมคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง Our Food ทั้งก่อนและหลังใช้แบบฝึกเสริมทักษะ และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food มาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การวิเคราะห์ข้อมูล

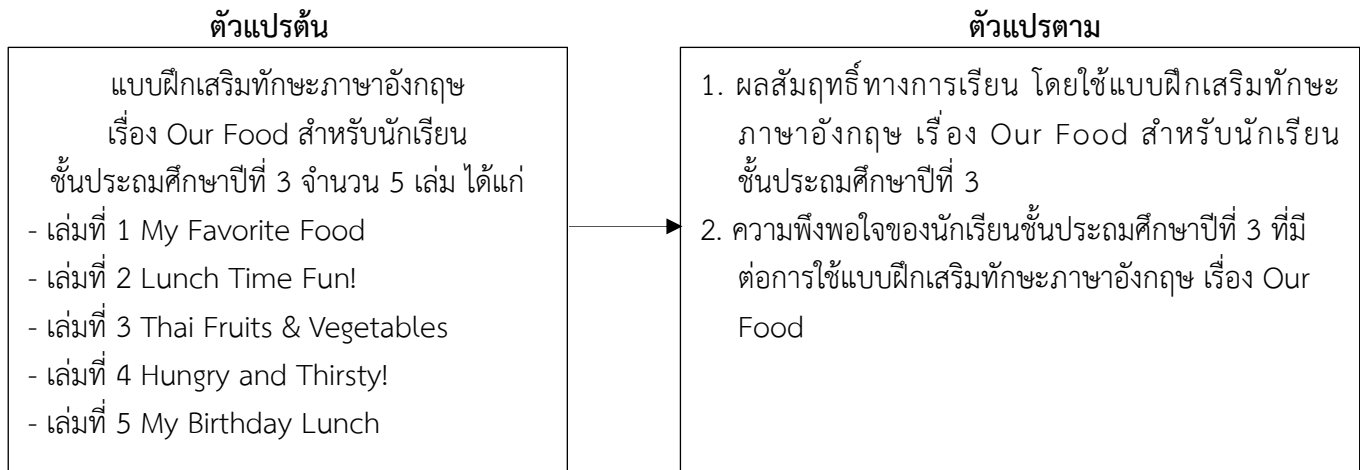
5.1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80 ที่ตั้งไว้ โดยการใช้สูตรการหาค่า E_1/E_2

5.2 วิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent Sample T-test)

5.3 วิเคราะห์แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการวิจัยเรื่องการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

การทดลอง	จำนวนนักเรียน	คะแนนรวมระหว่างเรียน (E_1)			คะแนนสอบหลังเรียน (E_2)			ประสิทธิภาพ (E_1/E_2)
		คะแนน	\bar{X}	ร้อยละ (E_1)	คะแนน	\bar{X}	ร้อยละ (E_2)	
ชั้นรายบุคคล	3	341	113.67	81.19	49	16.33	81.67	81.19/81.67
ชั้นกลุ่มย่อย	9	1,011	112.33	80.24	146	16.22	81.11	80.24/81.11
ชั้นภาคสนาม	30	3,420	114.00	81.43	486	16.20	81.00	81.43/81.00

จากตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามลำดับขั้นทั้ง 3 ขั้นตอน มีประสิทธิภาพ ดังนี้ ขั้นที่ 1 ชั้นรายบุคคล มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.19/81.67 (E_1/E_2) ขั้นที่ 2 ชั้นกลุ่มย่อย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.24/81.11 (E_1/E_2) และขั้นที่ 3 ชั้นภาคสนาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนจำนวน 30 คน ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนในเครือข่ายที่มีบริบทใกล้เคียงกัน พบว่า มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.43/81.00 (E_1/E_2) แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 จากนั้นจึงได้นำแบบฝึกเสริมทักษะดังกล่าวไปใช้ในการทดลองจริงกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านบ่อคู จำนวน 17 คน เพื่อทำการทดสอบสมมติฐานในลำดับถัดไป

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ทั้งก่อนและหลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	df	P
Pretest	17	10.41	1.87	15.41	16	.000*
Posttest	17	17.12	1.22			

หมายเหตุ: *มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้หลังการใช้แบบฝึกเสริมทักษะสูงกว่าก่อนในใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีคะแนนเฉลี่ยหลังการใช้ เท่ากับ 17.12 คะแนน ($\bar{X} = 17.12$, S.D.= 1.22) และมีคะแนนเฉลี่ยก่อนการใช้ เท่ากับ 10.41 คะแนน ($\bar{X} = 10.41$, S.D.= 1.87) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน ข้อ 2 ที่ตั้งไว้

3. ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะทำให้บรรยากาศการเรียนสนุกและเป็นมิตร	4.82	0.38	มากที่สุด
2	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4.71	0.46	มากที่สุด
3	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์	4.76	0.42	มากที่สุด
4	กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนในชั้นเรียนได้	4.53	0.50	มากที่สุด
5	กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนกล้าตอบคำถามและแสดงความคิดเห็น	4.71	0.46	มากที่สุด
6	กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหาร	4.88	0.32	มากที่สุด
7	กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะส่งเสริมการทำงานร่วมกันกับเพื่อนในชั้นเรียน	4.59	0.49	มากที่สุด
8	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและจดจำได้ดี	4.94	0.24	มากที่สุด
9	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะช่วยพัฒนาทักษะการคิดและการใช้เหตุผล	4.76	0.42	มากที่สุด
10	การใช้แบบฝึกเสริมทักษะทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ	4.82	0.38	มากที่สุด
เฉลี่ย		4.75	0.41	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เมื่อพิจารณารายการประเมิน พบว่า อยู่ในระดับที่มีความพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.41) โดยรายการประเมินที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายและจดจำได้ดี ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24) กิจกรรมในแบบฝึกเสริมทักษะช่วยให้นักเรียนเข้าใจคำศัพท์และประโยคภาษาอังกฤษเกี่ยวกับอาหาร ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.88$, S.D. = 0.32) และการใช้แบบฝึกเสริมทักษะทำให้บรรยากาศการเรียนสนุกและเป็นมิตร และ การใช้แบบฝึกเสริมทักษะทำให้นักเรียนสนุกกับการเรียนภาษาอังกฤษ ในระดับมากที่สุดเท่ากัน ($\bar{X} = 4.94$, S.D. = 0.24)

อภิปรายผล

แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพจากการทดลองชั้นภาคสนาม เท่ากับ 81.43/81.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของ ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2556) ที่ระบุว่า การตรวจสอบคุณภาพของสื่อการสอนนั้น จำเป็นต้องผ่านกระบวนการทดสอบตามลำดับขั้น เพื่อให้มั่นใจในประสิทธิภาพก่อนนำไปใช้งานจริง ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังกล่าวอย่างครบถ้วน คือ ขั้นที่ 1 ชั้นรายบุคคล มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.19/81.67 (E1/E2) ขั้นที่ 2 ชั้นกลุ่มย่อย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 80.24/81.11 (E1/E2) และขั้นที่ 3 ชั้นภาคสนาม มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.43/81.00 (E1/E2) แสดงให้เห็นว่า แบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพทั้งในส่วนของการกระบวนการ (E1) และผลลัพธ์ (E2) เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน มีคุณภาพและความเหมาะสมที่จะนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน การที่แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นั้น สามารถอธิบายได้ว่าเกิดจากกระบวนการออกแบบกิจกรรมที่มีลักษณะการฝึกฝนอย่างเป็นระบบ ซึ่งช่วยกระตุ้นการทำงานของระบบความจำระยะยาว ตามแนวคิดการเรียนรู้ภาษาผ่านการลงมือปฏิบัติจริง อีกทั้งการจัดลำดับเนื้อหาที่มีความยากง่ายสอดคล้องกับระดับพัฒนาการของนักเรียน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยสร้างสภาวะความท้าทายในการเรียนรู้โดยไม่ก่อให้เกิดความท้อถอย กระบวนการดังกล่าวเริ่มต้นมาจากการวิเคราะห์เนื้อหา จุดประสงค์ และโครงสร้างหลักสูตรอย่างละเอียดถี่ถ้วนในขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ ผู้วิจัยมุ่งเน้นการจัดเรียงลำดับบทเรียนจากง่ายไปสู่ความซับซ้อน ผสมผสานกับกิจกรรมที่หลากหลายและน่าสนใจ ซึ่งนอกจากจะช่วยดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้อย่างต่อเนื่องแล้ว ยังส่งผลให้ผู้เรียนเกิดเจตคติที่ดีและสามารถสร้างองค์ความรู้ใหม่ได้อย่างยั่งยืน ผลการศึกษาดังกล่าวมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชนันต์ชิภา ศรีคำ (2565) ซึ่งได้ดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษ หัวข้อเรื่อง The Time สำหรับกลุ่มเป้าหมายคือนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยผลลัพธ์จากการวิจัยระบุว่า แบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีค่าประสิทธิภาพอยู่ที่ 81.17/82.58 เป็นไปตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนถึงศักยภาพของแบบฝึกเสริมทักษะในการเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Vohidova (2024) ที่ระบุว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะ มีส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากลักษณะของแบบฝึกช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนซ้ำ ๆ จนเกิดความชำนาญ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการเรียนภาษาต่างประเทศ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่ใช้แบบฝึกเสริมทักษะ เรื่อง Our Food มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ความก้าวหน้าทางผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังกล่าว สะท้อนให้เห็นถึงประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษอย่างเป็นรูปธรรม เนื่องจากแบบฝึกเสริมทักษะถูกออกแบบให้มีความหลากหลายทางกิจกรรม มีภาพประกอบที่สวยงาม เหมาะสม และสอดคล้องกับเนื้อหา อีกทั้งการออกแบบที่ความคิดสร้างสรรค์ยังเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยดึงดูดความสนใจ ของนักเรียน อีกทั้งการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมที่มีความน่าสนใจและภาพประกอบที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียน ช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดแรงจูงใจ ส่งผลให้ผู้เรียนพร้อมต่อการรับรู้และตอบสนองต่อเนื้อหาใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผลการวิจัยนี้ ยังมีความสอดคล้องกับข้อค้นพบของ ศศิธร สันใจ (2567) ที่พบว่า การนำแบบฝึกเสริมทักษะมาประยุกต์ใช้ ช่วยให้คะแนนสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญ นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Shaturaev (2023) ซึ่งได้ทำการศึกษาและสรุปไว้ว่า การสร้างสรรค์แบบฝึกทักษะโดยให้ความสำคัญกับกระบวนการสื่อสารและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ถือเป็นกลยุทธ์สำคัญที่ช่วยยกระดับทักษะทางภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังช่วยเสริมสร้างทัศนคติเชิงบวก และแรงบันดาลใจในการเรียนรู้ให้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษาอีกด้วย

ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food เมื่อพิจารณาการประเมินโดยรวม พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.41) ผลการประเมินดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่า แบบฝึกเสริมทักษะนี้สามารถตอบสนองความต้องการและธรรมชาติของผู้เรียนในวัยนี้ได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะการจัดกิจกรรมที่เน้นความสนุกสนาน การใช้สื่อที่หลากหลาย และการลำดับเนื้อหาจากง่าย

ไปยากที่เหมาะสมกับระดับพัฒนาการ ทำให้ผู้เรียนไม่รู้สึกรู้สีกเบื่อหน่ายและสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับข้อค้นพบของ จินทวรา พิมพ์แสง และ ภิไลลักษณ์ เพ็งวงษา (2566) ที่พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Donasari, R., Rofiah, T. D., และ Qurroti, A. (2023) ซึ่งพบว่า ปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีความพึงพอใจในการเรียนรู้คือการใช้ภาพประกอบที่มีสีสันสดใสในแบบฝึกหัด เนื่องจากช่วยดึงดูดความสนใจและกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

องค์ความรู้ใหม่

ขั้นตอนการพัฒนาแบบฝึกแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ขั้นที่ 1 ศึกษาสาระการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และจุดประสงค์การเรียนรู้ พร้อมทั้งกำหนดจุดประสงค์ย่อยที่จะใช้ในการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ

ขั้นที่ 3 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา สาระสำคัญ สาระการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ วิธีการวัดและประเมินผลในการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ

ขั้นที่ 4 ศึกษาวิธีการ หลักการ ทฤษฎี และเทคนิค ในการสร้างแบบฝึกเสริมทักษะจากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ขั้นที่ 5 ออกแบบกิจกรรมและสร้างแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามกฎแห่งการเรียนรู้ตามกฎของธอร์นไดค์ (Thorndike) จำนวน 5 เล่ม ได้แก่

- เล่มที่ 1 My Favorite Food
- เล่มที่ 2 Lunch Time Fun!
- เล่มที่ 3 Thai Fruits & Vegetables
- เล่มที่ 4 Hungry and Thirsty!
- เล่มที่ 5 My Birthday Lunch

ขั้นที่ 6 นำแบบฝึกเสริมทักษะที่สร้างเสร็จแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบ

ขั้นที่ 7 ปรับปรุงแบบฝึกเสริมทักษะตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 8 นำแบบฝึกเสริมทักษะที่สมบูรณ์แล้วไปหาประสิทธิภาพ 3 ขั้นตอน

กระบวนการทำงานของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ ตามกฎแห่งการเรียนรู้ตามกฎของธอร์นไดค์ (Thorndike) ส่งผลต่อ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food

ภาพที่ 2 องค์ความรู้ใหม่

แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษที่พัฒนาตามกฎแห่งการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thorndike) ช่วยยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยการออกแบบแบบฝึกเสริมทักษะให้สอดคล้องกับกฎแห่งความพร้อม ทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจและมีแรงจูงใจที่จะเรียนรู้มากขึ้น ในขณะที่การจัดกิจกรรมตามกฎแห่งการฝึกหัด ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะจากการปฏิบัติซ้ำอย่างเป็นระบบ และการเสริมแรงตามกฎแห่งผล ช่วยสร้างความภาคภูมิใจและทัศนคติที่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งกระบวนการดังกล่าวทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจมากขึ้น สามารถใช้ทักษะภาษาอังกฤษได้อย่างรอบด้าน นำไปสู่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

ผลการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษ เรื่อง Our Food สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 พบว่ามีค่าประสิทธิภาพ 81.43/81.00 (E1/E2) ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีคุณภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ที่ผู้วิจัยได้ตั้งเป้าหมายไว้ และนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้สูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกเสริมทักษะอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อีกทั้งมีความรู้สึกพึงพอใจต่อการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกเสริมทักษะอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.75$, S.D. = 0.41)

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ครูผู้สอนสามารถนำเทคโนโลยีหรือสื่อดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้ในการจัดทำแบบฝึกเสริมทักษะ เพื่อเพิ่มความน่าสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียน

1.2 ครูผู้สอนสามารถปรับปรุงและประยุกต์แบบฝึกเสริมทักษะ ให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของนักเรียนแต่ละกลุ่ม เพื่อให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้นและตอบสนองต่อความแตกต่างของผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะด้านการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะให้ครอบคลุมทักษะภาษาอังกฤษด้านอื่น ๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในทุกมิติของภาษาอังกฤษอย่างรอบด้าน

2.2 การวิจัยในครั้งถัดไป ควรดำเนินการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้แบบฝึกเสริมทักษะร่วมกับรูปแบบหรือเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย เพื่อส่งเสริมการพัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและตอบสนองต่อความแตกต่างระหว่างผู้เรียนได้อย่างเหมาะสม

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- จิณห์วรา พิมพ์แสง และ ภิไลลักษณ์ เพ็ญวงษา. (2566). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. *วารสารครุศาสตร์ปัญญา*, 2(1), 1-11.
- ชนันต์ชญา ศรีคำ. (2565). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาอังกฤษกับการสอนแบบปกติ เรื่อง *The Time* ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดบางบอน (พิมพ์ จันทร์อู่ปลั่ง). (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง).
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2556). การทดสอบประสิทธิภาพสื่อหรือชุดการสอน. *วารสารศิลปการศึกษาศาสตร์วิจัย*, 5(1), 7-20.
- ทิตินา แชนมณี. (2559). *ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. (พิมพ์ครั้งที่ 20). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤมล แว่วสอน. (2561). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. (ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม).
- บุตรีรินทร์ จิวพานิชย์ (2567). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เรื่อง *The future with will* ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทาที่เรียนโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะกับการเรียนแบบปกติ. *วารสารวิชาการ ครุศาสตร์สวนสุนันทา*, 8(1), 99-107.
- รัชดาภรณ์ พิมพ์พิสิฐถาวร. (2561). การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษด้วยแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร).
- โรงเรียนบ้านบ่อคู. (2567). *รายงานผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ปีการศึกษา 2567*. สืบค้นจาก <https://g67.obec.expert/authen/login>.
- ศศิธร สันใจ และ สายชล จินใจ. (2567). การจัดการกิจกรรมการเรียนรู้เสริมทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านหลวง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงใหม่ เขต 3. *วารสารปราชญ์ประชาคม*, 2(6), 1-15.
- Donasari, R., Rofiah, T. D., & Qurroti, A. (2023). Students' responses of joyful learning class in Islamic elementary school: Flashcard games and visual worksheet. *SITTAH: Journal of Primary Education*, 4(2), 181-196.

Shaturaev, J. (2023). Methodology of teaching English at the primary school level: Enhancing English language skills. *Science and Education*, 4(1), 101-107.

Vohidova, M. (2024). Methodology for developing language skills in primary school students. *Frontline Social Sciences and History Journal*, 4(12), 81-87.